

Fra Lysbotndalen.

Ettersom skrivekløen melder seg, kan jeg ikke unngå av og til å meddele litt nytt fra bygda her. Noen skribent er jeg ikke i ordets rette tydning og dertil heller ingen ”rettskriver«. Så det blir nå redaksjonens sak å rette på skriftskavankene mine.

Våren og sommeren kom tidlig i år og så varmt vier som juli har en sjelden opplevd maken til. Våtværet i forrige måned med derpå følgende varme har gjort underverker. Graset har vokset kolossalt så det har hatt vanskelig for å holde seg oppreist og flere stader har det lagt seg heilt ned der jorda er best gjødsla. Og nå har en tatt til med høya, så det blir nok ei svær påkjenning for oss 70-åringer som til og med er vanhjulpne med onnefolk.

Det har ei tid vært arbeidet på veggen her, av et arbeidslag på 6 mann, og da arbeidslaget måtte utbedre mangler fra i fjor, kom en derfor ikke langt med ny planering. En har holdt på med torvkledning av skråninger og andre ting som må til for å få det holdbart og pent, for rette vedkommende som ansvarlig er svært nøye nu til dags. Alt må være slett og pent.

Vi har likevel ingen grunn til å klage, tvert i mot. Vi er nå kommet i kontakt med knutepunktene Gibostad og Finnsnes, så derfor takk og lov for det. Men det skulle ha vært morosamt å satt seg i bussen her og tatt kjøretur også utover til Vangshamn. Vi får håpe på at det også om ikke så altfor lenge blir virkelighet. En må jo smøre seg med tålmodighet, for Rom var som kjent ikke bygget på en dag - som det heter. Vi opplever mange ting i denne ferietida og i dette fine været. Bare her utafor stuedøra vår står det ofte parkert opptil 3 drosjebiler noe som var helt ukjent for et år siden.

Med ferskvatn-, elvefisket har det mest vært totalt svartår her i Lysbotnvassdraget. Vi er to sportsfiskere her på stedet som har fått hver en laks på stang, og disse fiskene veidde 4 1/4 kilo hver, og da kan det ikke bli mindre. Så det er sannsynligvis ikke mer enn disse to fiskene som må ha bøtet med livet. Det er ellers fullt av sportsfiskere i elva, så å sei hver dag, men så vidt jeg vet har bare et par stykker av dem fått 2-3 stykker av den såkalte sjøørreten som vi kaller sjøbørting. Det er en fisketype som ikke veier mer enn et kilo i gjennomsnitt. Og hva årsaka kan, være til at fiskebestanden i denne så fiskerike elva er så utryddet kan vi ikke forstå,.

Været er så strålende nå om dagene at livet er verd å leve. Bare en kunne å takke det høye forsyn for alt det skjønne det lar oss få se og dertil lar oss få oppleve en forholdsvis høg alder.

Bukkemoen i juli 1954.

Peder Skaaraas